

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220010261
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8220010261.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.11.2020, v trestnej veci proti obžalovanému L. P. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/24/2020 zo dňa 09.09.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného L. P..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný L. P. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 26.06.2020 o 19:05 hod. v obchodnom dome B., nachádzajúcom sa na ul. A. F. č. XXXX v Q. odcudzil 1 ks Uhorskej klobásy v hodnote 2,99 €, 1 ks fľašového vína zn. CV Portugal v hodnote 1,69 €, 2 ks fľašového vína zn. Movino Frankovka modrá v hodnote 8,38 €, 1 ks konzervy zn. FJ tuniak šalátový mix v hodnote 1,99 € z predajnej plochy, a to takým spôsobom, že Uhorskú klobásu si zastrčil za opasok nohavíc a ostatné veci si vložil do ruksaku, ktorý mal na chrbte a s uvedenými vecami prešiel následne pokladničnou zónou bez zaplatenia za uvedený tovar, čím takto pre spoločnosť B. P. D. v.o.s., so sídlom A. cesta X/XX, XXX XX Q., škodu vo výške 15,05 € a uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to dňa 08.12.2019 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch spáchaného formou krádeže, za ktorý skutok bol postihnutý uložením pokuty v sume 20,- €, kde mu bol vystavený blok za pokutu nezaplatenú na mieste č. 17131618 vydaný Obvodným oddelením PZ v Bardejove dňa 08.12.2019, a taktiež bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/56/2019 zo dňa 12.12.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2019, a ktorým bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 5 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaný bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch poukázal na to, že sa síce v prípravnom konaní priznal, ale to len preto, lebo mal vypité a na isté veci si už nepamätal, ale v ďalšom konaní spáchanie skutku poprel s tým, že on nekradol, mal iba klobásu so sebou, za ktorú zaplatil a nič iné pri sebe nemal, a to ani ruksak. Kradol prevažne T. L.. Zároveň navrhol, aby odvolací

súd vypočul T. L. a U. L., ktorí by mali potvrdiť jeho obranu. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Na základe podaného odvolania krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V posudzovanej veci boli podľa názoru krajského súdu v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým i právnym záverom.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z vykonaných dôkazov vyplývali, ako aj to, na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil a prečo obrane obžalovaného neuveril.

S dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto odkazuje. Aj podľa jeho názoru bolo vykonanými dôkazmi, na rozdiel od odvolacích námietok obžalovaného, nepochybne preukázané, že skutok tak, ako bol súdom prvého stupňa ustálený, sa stal a že tento skutok obžalovaný spáchal.

Len s ohľadom na obsah odvolacích námietok, považuje krajský súd za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť.

V prvom rade obžalovaný namieta, že on pri sebe okrem klobásy nič iné nemal, a to ani ruksak. Uvedené tvrdenia nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu. V konaní bol vypočutý U. L., ktorý bol v čase skutku pracovníkom SBS v obchodnom dome Kaufland, a ktorý ako v prípravnom konaní, tak i v konaní pred súdom, popísal ako si s kolegom všimli, že obžalovaný vošiel do obchodu, a keďže mali s ním skúsenosť v minulosti, že kradol, začali ho pozorovať. Všimol si, ako si ukladá veci do košíka, ale aj klobásu za opasok pod bundu a fľaše vína do ruksaku. Po tom, čo pri pokladni zaplatil za tovar v košíku, prešiel za platobnú zónu, kde ho zastavili a zobrali do vedľajšej miestnosti, a tam mu vybrali klobásu spoza opasku, rybaciú konzervu z bundy a tri fľaše vína z jeho vaku. Uvedené potvrdzuje i fotodokumentácia z nahrávky kamerového systému monitorujúceho predajnú plochu obchodného domu Kaufland zo dňa 26.06.2020. Na fotkách je možné vidieť nielen, že obžalovaný mal pri sebe ruksak, ale i veci, ktoré mu boli nájdené po prejení pokladničnou zónou. Taktiež z nich plynie, že T. L. nebol pracovníkom SBS zadržaný spolu s obžalovaným, a teda je vylúčené, že by ukradnuté veci boli vybraté z jeho vaku, respektíve, že šlo o veci, ktoré mal mať T. L. pri sebe.

Uvedené dôkazy sú konzistentné s priebehom skutku, ako ho napokon popísal i samotný obžalovaný v jeho prvotnej výpovedi v prípravnom konaní po vznesení obvinenia dňa 27.06.2020. Ak obžalovaný s odstupom času uvádza, že sa priznal preto, že mal vypité, a na niektoré veci si nepamätal, uvedené nezodpovedá dôkazom nachádzajúcim sa v spise, keďže zo zápisu o dychovej skúške z 27.06.2020 o 13:32 hod. vyplýva, že obžalovaný sa podrobil pred uvedeným výsluchom dychovej skúške, pričom mu ňou bola nameraná hodnota vo výške 0,00 mg/L alkoholu vo vydychovanom vzduchu. Uvedené vylučuje, aby bol v čase svojej výpovede pod vplyvom alkoholu, a preto aj podľa názoru krajského súdu v danom prípade niet pochybností o tom, že skutok sa stal tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, a že ho ako trestne zodpovedný subjekt spáchal obžalovaný.

Aj podľa odvolacieho súdu konanie obžalovaného napíňa všetky pojmové znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Pochybenia, ktoré by bolo možné napraviť v prospech obžalovaného nezistil krajský súd ani pri rozhodovaní prvostupňového súdu vo vzťahu k druhu a výmere uloženého trestu.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal prvostupňový súd, ako to uvádza v dôvodoch napadnutého rozsudku, z ustanovenia § 34 Tr. zákona. Prihliadal teda na okolnosti spáchania trestného činu, jeho

následok, zavinenie, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, skúmal prípadne existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona, či priťažujúcich okolností uvedených v ustanovení § 37 Tr. zákona. Ani krajský súd tak, ako súd prvého stupňa, nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona. Obžalovanému bola priznaná priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m) Tr. zákona, teda okolnosť, že bol v minulosti trestaný, čo plynie z odpisu registra trestov, v ktorom má evidovaných 21 záznamov, pričom v 4 prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol súdený. Rovnako z jeho trestnej minulosti plynie, že v dvanástich prípadoch sa dopustil druhovo totožnej trestnej činnosti proti majetku. V posledných piatich rokoch bol odsúdený dvakrát k nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom oba tresty odňatia slobody riadne vykonal. Prvým bolo odsúdenie v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2T/180/2006 z 10.04.2007 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorý vykonal 06.04.2019. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/56/2019 z 12.12.2019, právoplatným 12.12.2019, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uvedený trest vykonal 12.05.2020.

Vzhľadom na uvedené, najmä skutočnosť, že obžalovaný sa teraz stíhaného trestného činu dopustil napriek tomu, že za druhovo obdobné trestné činy už bol v minulosti súdený, dokonca bol už desaťkrát vo výkone trestu odňatia slobody, ani podľa názoru krajského súdu nemôže byť účel trestu naplnený iným druhom trestu, než trestom odňatia slobody nepodmienečným, ktorý mu prvostupňový súd uložil.

Je totiž potrebné zdôrazniť, že okresný súd správne a v súlade so zákonom vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností upravoval trestnú sadzbu stanovenú v osobitnej časti Trestného zákona postupom uvedeným v § 38 ods. 4 Tr. zákona a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Zvýšenie trestnej sadzby sa vykonával postupom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr. zákona, podľa ktorého základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom na to, že zákonom ustanovená trestná sadzba pre prečin podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona je 6 mesiacov až 3 roky, potom rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby je 30 mesiacov, jedna tretina z uvedeného rozdielu potom predstavuje 10 mesiacov. O 10 mesiacov bolo teda potrebné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby (k 6 mesiacom bolo teda potrebné pripočítať 10 mesiacov) a to znamená, že trest, ktorý bolo potrebné obžalovanému ukladať, bol v rámci upravenej trestnej sadzby 16 mesiacov až 3 rokov. Trest uložený obžalovanému vo výmere 24 mesiacov je dokonca ešte v dolnej polovici trestnej sadzby, ktorý mu bolo možné uložiť, a zodpovedá účelu trestu a možnostiam jeho výchovného pôsobenia.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým prvostupňový súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu, bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Keďže teda krajský súd nezistil žiaden dôvod na zmenu rozhodnutia v prospech obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné v zmysle ust. § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.